

TEHER

Kispál Csilla

Teher

Hányszor
bicsaklottam meg sután.
Botladozva
cipeltelek nap-nap után.
Vittem a kaptatón fel
görnyesztő terhedet.
A lelkem
súlyosan megsínylette lelkedet.
De néha feledni tudtam
nyomorú életem,
mikor elméláztam
meggyötört szépségeden.
Az egyenes Úton
térden-könyéken csúsztam,
míg földre lógó
szárnyaid a sárban húztam.
Démonok nyilaitól
ezer sebből véreztem.
Drága kincsedet védő pajzs
volt a testem.
Elvesztettem az időt.
Kortalanná váltam
S megmerítettem kétélű kardom
az agonizáló halálban.
Magasan a Kőszikla tetején
elhagyott lélegzetem
és átölelt a fény.
S most
rázkódva, ringva, szívembe bélelve
imámmal
visszasírlak az Életbe.

Forrás: www.keresztenydalok.hu